

Or, perspectiva paulină se înscria în linia trasată de evenimentul schimbării la față, descris de pericopa evanghelică de astăzi. Într-adevăr, revelarea chipului luminos al lui Isus dezvăluia că El aparține unei alte realități, unei alte Împărății pe care Sfântul Petru nu putea să o cuprindă în colibe pe care voia să le construiască. Mai mult, pentru a intra în această Împărăție, Isus trebuia să se angajeze în exodul către Ierusalim. Această duminică ne învață, așadar, să credem și să ne îndreptăm spre acea Împărăție către care Isus ne conduce traversând experiența morții.

Pr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 16-23 martie 2025

- 16 D DUMINICA II DIN POST; Sf. Iulian, m.
- 17 L Sf. Patriciu, ep. (*)
- 18 M Sf. Ciril din Ierusalim, ep. înv. (*)
- 19 M SF. IOSIF, SOȚUL SF. FC. MARIA; Fer. Marcel Callo, m.
- 20 J Ss. Paul, Ciril, Eugen și îns. m.
- 21 V Sf. Nicolae din Flue, pustnic
- 22 S Sf. Lia, văduvă
- 23 D DUMINICA III DIN POST; Sf. Turibiu din Mongrovejo, ep.

Gândul săptămânii

“A-L iubi pe Dumnezeu e totodată și una din modalitățile de a învăța să nu ne temem de nimic.” (Fericitul Vladimir Ghika)

Foaia
LITURGICĂ

16 martie 2025 • DUMINICA II DIN POST • Sf. Iulian, m.

LECTURA I

Dumnezeu încheie un legământ cu Abraham cel credincios.

Citire din cartea Genezei 15,5-12.17-18

În zilele acelea, Dumnezeu l-a condus pe Abram afară și i-a zis: “Privește spre cer și numără stelele, dacă poți să le numeri!” Și i-a spus: “Așa va fi descendența ta”. El a crezut în Domnul și Domnul i-a socotit aceasta ca dreptate. El i-a zis: “Eu sunt Domnul, care te-am făcut să ieși din Ur, din Caldeea, ca să-ți dau țara aceasta ca s-o moștenești”. Și Abram a zis: “Doamne Dumnezeule, cum voi cunoaște că o voi stăpâni?” Și Domnul a zis: “Ia-mi o juncă de trei ani, o capră de trei ani, un berbec de trei ani, o turturică și un pui de porumbel!” Și i-a adus toate acestea, le-a spintecat în două și a pus fiecare bucată una în fața celeilalte, dar păsările nu le-a spintecat. Și păsările răpitoare coborau peste animalele spintecate, dar Abram

le izgonea. La apusul soarelui, un somn adânc a căzut peste Abram și l-a cuprins frica. Un întuneric mare a căzut asupra lui. Soarele a apus și s-a făcut întuneric adânc; și, iată, ca dintr-un cuptor fumegând, pară de foc a trecut printre acele părți de animale! În ziua aceea, Domnul a încheiat o alianță cu Abram, zicând: “Descendenței tale îi voi da țara aceasta de la râul Egiptului până la Râul cel Mare, râul Eufrat”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 26(27),1.7-8.9abc.13-14 (R.: 1a)

R.: Domnul este lumina și mântuirea mea.

Domnul este lumina și mântuirea mea,
de cine mă voi teme?
Domnul este apărătorul vieții mele,
de cine mă voi înfricoșa? **R.**

Ascultă-mi, Doamne, glasul când te chem:
îndură-te de mine și răspunde-mi!

Din partea ta îmi spune inima:
“Căutați fața mea!”

Eu caut, Doamne, fața ta. **R.**

Nu-ți ascunde fața de la mine,
nu-l îndeapărta cu mânie pe slujitorul
tău;

tu ești ajutorul meu, nu mă
respinge! **R.**

Cred că voi vedea bunătățile
Domnului
pe pământul celor vii.

Așteaptă-l pe Domnul, fii tare,
întărește-ți inima și nădăjduiește în
Domnul! **R.**

LECTURA A II-A

**Cristos va schimba trupul
umilinței noastre, făcându-l
asemănător cu trupul gloriei
sale.**

*Citire din Scrisoarea sfântului
apostol Paul către Filipeni 3,17-4,1*

Fraților, fiți imitatorii mei și priviți
cu atenție la aceia care umblă după
modelul pe care îl aveți în noi! Căci
v-am spus de multe ori și vă spun
și acum plângând: mulți umblă ca
niște dușmani ai crucii lui Cristos.
Sfârșitul lor este pieirea, dumnezeul
lor este pântecul, iar gloria lor este
în rușinea lor, cugetând numai la
cele pământești. Însă patria noastră
este în ceruri, de unde îl așteptăm ca
Mântuitor pe Domnul Isus Cristos.
El va schimba trupul umilinței
noastre, făcându-l asemănător cu
trupul gloriei sale prin puterea cu

care este în stare să-și supună toate.
Așa încât, frații mei iubiți și doriți,
bucuria și coroana mea, rămâneți
astfel statornici în Domnul, iubiții
mei!

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Mt 17,5cd

Glasul Tatălui din nor spunea:
“Acesta este Fiul meu cel iubit,
ascultați de el!”

EVANGHELIA

**În timp ce se ruga, înfățișarea
feței lui s-a schimbat.**

*Citire din Evanghelia Domnului
nostru Isus Cristos după sfântul
Luca 9,28b-36*

În acel timp, Isus i-a luat cu sine
pe Petru, pe Ioan și pe Iacob și s-a
urcat pe munte ca să se roage. Și, în
timp ce se ruga, înfățișarea feței lui
s-a schimbat, iar îmbrăcămintea lui
a devenit albă, strălucitoare. Și iată,
doi bărbați vorbeau cu el: aceștia
erau Moise și Ilie, care, apărând
în glorie, vorbeau despre plecarea
lui, ce avea să se împlinescă în
Ierusalim. Iar Petru și cei care erau
cu el erau toropiți de somn; când
s-au trezit au văzut gloria lui și pe
cei doi bărbați care stăteau de vorbă
cu el. Când aceștia s-au îndepărtat
de el, Petru i-a spus lui Isus:
“Învățătorule, e bine că suntem
aici; să facem trei colibe, una
pentru tine, una pentru Moise și

una pentru Ilie!”, neștiind, de fapt,
ce zice. Pe când spunea acestea,
a apărut un nor și i-a învăluit în
umbră, iar ei s-au înpăimântat
când au intrat în nor. Atunci a fost
o voce din nor, spunând: “Acesta
este Fiul meu cel ales; ascultați de
el!” Îndată ce a încetat vocea, Isus
se afla singur. Iar ei au tăcut și nu
au spus nimănui în zilele acelea ce
au văzut.

Cuvântul Domnului

*Tema centrală a celei de-a
doua duminici a Postului Mare
ne revelează un nou aspect al
misterului pascal. Dacă prima
duminică ne-a revelat itinerariul
pe care Cristos îl are de parcurs
pentru a împlini planul de
mântuire a oamenilor, itinerariu
care îl poartă prin pătimire și
prin moartea pe cruce, această a
doua duminică ne așază înaintea
ochilor o icoană a lui Cristos
strălucind de măreție. E ușor
de înțeles că această imagine,
care dezvăluie și anticipă chipul
luminos al Mântuitorului din
ziua de Paști, e menită să se
întipărească în sufletele noastre
ale tuturor pentru a putea rămâne
tari în credința în Înviere chiar
și atunci când Îl vom vedea
schingiuit, umilit, răstignit,
străpuns cu sulița și murind în
chinuri cumplite.*

*Totuși, un element comun al
textelor Liturgiei Cuvântului de
astăzi se impune atenției noastre.
Acest element constituie o posibilă
intrigă a evenimentelor relatate.
În prima lectură, de exemplu,
Dumnezeu încheie cu Abraham
(cel pe care l-a chemat să-și
părăsească țara, neamul și chiar
casa tatălui) un legământ prin
care se angajează să-i dea, pe
lângă o descendență numeroasă,
stăpânirea peste țara în care l-a
adus (de bună seamă, mai bună
decât pe cea pe care a părăsit-o).
Dar, până să devină efectivă
luarea în stăpânire, patriarhul
va trebui să-și stăpânească
dorința printr-un act de credință,
întrucât Dumnezeu a rezervat-o
abia urmașilor săi. Această
perspectivă a unei posedări
deja obținute și totuși încă
neluate în stăpânire e menită să
educe și orientează privirea de
credință către o realitate mult
mai durabilă și mai adevărată,
o patrie cerească. Sfântul Paul
va ajunge să vorbească despre o
astfel de realitate creștinilor din
Filipi, tentați să se lase seduși de
plăcerile pământești: Noi suntem
cetățeni ai cerului; de acolo
așteptăm ca mântuitor pe Domnul
Isus Cristos, care va transforma
sărmanul nostru trup, făcându-l
asemenea trupului său glorios,
prin puterea pe care o are de a-și
supune toate (v. lectura a II-a).*